

בש"פ 7254/22 - מדינת ישראל נגד טימור דנילוב

בבית המשפט העליון

בש"פ 7254/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: טימור דנילוב

בקשה (שנייה) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בחשון התשפ"ג (7.11.2022)

בשם המבקשת: עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המשיב: עו"ד מירי פרידמן

החלטה

1 בפני בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 15.11.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 40995-11-21 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 17.11.2021 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב המייחס לו, יחד עם אחר, ביצוע שוד בסכום של 750,000 שקלים ו-19,800 דולרים תוך שימוש באלימות. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 2.9.2021, ארב המשיב יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה, לשליח של בית עסק להמרת כספים (להלן: המתלונן) אשר התנייד על

גבי קטנוע עם סכום גדול של כסף מזומן. המשיב והאחר, שרכבו יחדיו על קטנוע גם הם, נצמדו אל המתלון תוך כדי נסיעתו, ובשלב זה ירד המשיב מהקטנוע, לפת את פלג גופו העליון של המתלון והפילו אל הכביש. בעוד האחר ניגש לקטנוע שעליו נסע ולקח ממנו את הכסף המזומן, ריתק המשיב את ראשו של המתלון לכביש ובעט בבטנו ובחזהו. לאחר מכן השניים נמלטו יחדיו מהמקום. בשל המעשים האמורים יוחסה למשיב עבירת שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. המשיב נעצר ביום 8.11.2021 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשתו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

4. ביום 9.1.2022 הסכימה באת-כוח המשיב דאז לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצרו של המשיב עד תום ההליכים, בשל כך שבאותו שלב ריצה עונש מאסר בגין הרשעתו בהליך אחר, ובכפוף לכך שיוכל להגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר עם שחרורו ממאסר. בהתאם לכך בית המשפט המחוזי הורה באותו יום על מעצרו עד תום ההליכים (השופט ש' מלמד).

5. ביום 13.6.2022, עם שחרורו של המשיב ממאסר, הגישה באת-כוחו הנוכחית של המשיב לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו. בדיון שהתקיים ביום 27.7.2022 ציינה באת-כוחו של המשיב כי אינה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה, אך לשיטתה מוצדק לבחון את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

6. בהחלטתו שניתנה בתום הדיון דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לעיון חוזר וקבע כי בעניינו של המשיב "קמה עילת מעצר מוצקה בדמות מסוכנות ברף הגבוה", לנוכח המעשים המתוארים בכתב האישום. עוד צוין, כי מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מן העבר הפלילי המכביד הנזקף לחובתו (שבע הרשעות קודמות לרבות בעבירה של ניסיון לתקיפת אדם לשם שוד, ניסיון לשוד מזויין ועבירות רכוש נוספות). בנסיבות אלה, כך נקבע, "השימוש באלימות לצורך בצע כסף אינו זר למשיב". בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי לא ניתן לתת אמון במשיב, וממילא אין כל מקום לבחון חלופת מעצר בעניינו. ביחס לכך הובהר, כי המשיב ביצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו זמן קצר לפני שהחל בריצו עונש מאסר שנגזר עליו במסגרת הליך פלילי אחר, לאחר שכניסתו למאסר נדחתה, לבקשתו, לצרכי התארגנות. בית המשפט המחוזי הדגיש, כי "מי אשר אינו מהסס לבצע עבירה כה חמורה ומתוכננת מראש היטב, שעה שהוא אמור להתחיל בריצו עונש מאסר בפועל, מלמד על עצמו באופן ברור וחד משמעי כי אימת החוק אינה שורה עליו".

7. המשיב הגיש ערר על החלטה זו (בש"פ 5329/22), וזה נדון יחד עם בקשה מטעם המדינה להארכת מעצרו של המשיב בפעם הראשונה (בש"פ 5285/22). בדיון שהתקיים ביום 15.8.2022, בהמלצת בית המשפט, הסכים המשיב להארכת מעצרו וכן לחזור בו מן הערר. לפיכך הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 17.8.2022 (השופט י' אלרון).

8. אשר להליך העיקרי, בבקשה להארכת המעצר צוין כי בעקבות עיכובים שונים שחלו, בין היתר בשל החלפת ייצוג ובקשות דחיה לצורך עיון בחומרי חקירה, ביום 3.10.2022 ניתן מענה לאישום, במסגרתו כפר המשיב במיוחס לו. לעת הזו קבועים שלושה מועדי הוכחות לחודשים דצמבר 2022 וינואר 2023.

9. בבקשה המונחת בפני, להארכת מעצרו של המשיב בפעם השנייה, טוענת המדינה כי המסוכנות העולה מכתב האישום מצדיקה את הארכת המעצר. מסוכנות זו מתעצמת, לשיטת המדינה, לנוכח העובדה שהמשיב ביצע את המיוחס לו זמן קצר לפני שהחל לרצות עונש מאסר בפועל שהוטל עליו בגין הרשעתו בעבירות רכוש, כמו גם לנוכח עברו הפלילי המכביד.

10. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 7.11.2022, ובו חזר בא-כוחה של המדינה על עיקרי טענותיו, והדגיש כי שבעה חודשים מתקופת המעצר חפפו עונש מאסר בפועל שריצה המשיב, כך שמידת הפגיעה בחירותו בשל המעצר היא מוגבלת. נסיבות אלו יחד עם עברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות רכוש ואלימות בגין הורשע וריצה עונשי מאסר, ובצירוף מאסר על תנאי שעמד נגדו בשעת ביצוע העבירה, מלמדות לשיטת המדינה כי המשיב לא הורתע מהליך פלילי קודם, וממילא אין מנוס מהמשך מעצרו מאחורי סורג ובריה.

11. מנגד, המשיב התנגד להארכת מעצרו. על-פי הנטען, מרבית עברו הפלילי של המשיב התיישן, ומאז השתנו נסיבותיו האישיות. על כן, כך נטען, יש מקום להורות על המשך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, ולמצער להזמין בעניינו תסקיר מעצר אשר יבחן את האפשרות לעשות כן. עוד נטען כי משפטו של המשיב צפוי להתמשך עוד זמן רב, וכי אין די במועדי הדיונים שנקבעו כדי להביא לסיום של שלב ההוכחות במשפט, שבו צפויים להעיד עשרות עדי תביעה.

12. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי יש מקום להארכת המעצר המבוקשת. מסוכנותו של המשיב נלמדת באופן ברור מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, המתארים תכנון מוקדם ופדנימצדהמשיבושותפו למעשים, וכן הפעלת אלימות כלפי המתלונן לצורך מימוש התכנית העבריינית שהגו וביצעו בטבורהשלעיר. מסוכנות זו מתחזקת לנוכח עברו הפלילי של המשיב, בין היתר בעבירות שיש להן זיקה לעבירה המיוחסת לו כעת. די בכך כדי לקבל את הבקשה ולהורות על הארכת מעצרו בשלב זה.

13. אשר לטענות המשיב בדבר הצורך לבחון את המשך מעצרו שלא מאחורי סורג ובריה, מצאתי לנכון להדגיש כי החלטתו של בית המשפט המחוזי אשר דחתה את בקשתו לעיון חוזר בתנאי המעצר ניתנה לפני זמן לא רב יחסית. המשיב אמנם הגיש ערר על החלטה זו, אך בהמלצת בית המשפט חזר ממנו. במכלול הנסיבות, לא מצאתי כי חל שינוי נסיבות מאז מתן אותה החלטה המצדיק כעת בחינה מחודשת של מעצרו בפיקוח אלקטרוני או שחרורו לחלופת מעצר.

14. סוף דבר: הבקשה מתקבלת במובן זה שאני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 15.11.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 40995-11-21 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, לפיהמוקדם.

ניתנה היום, י"ט בחשוון התשפ"ג (13.11.2022).

ש ו פ ט ת